

лица требва да има термометръ, барометръ, кантарь и камъни, извлакъ, игрескоиъ. Л. Д. 1869, 192.

Извлекъ ил. св. **Извлачамъ** Извлечамъ ил. дл. извлечу, извлекаю; вытащу, вытаскиваю; унесу, уношу: Благодѣтели, кои-то ны сѧ извлѣкли изъ тынѣ-тѣ на идолопоклонство-то. Л. Д. 1869, 227. Тоя рядъ калугерки извлечь на странъ паднали-ты ранены войницы та да имъ изваждать крупиумы-тѣ. Л. Д. 1869, 225. Да прекара презъ дворища-та имъ една рѣка за да имъ извлече гнусотии-тѣ. Л. Д. 1876, 34.

Изводеніѣ ил. св. оболю водой: И кога некой сѣ (или некого) изводеніть, сѣ велить: сѣ (или го) направихъ „Ойлюе“. М. 524.

Изводъ с. м. выводъ: Какви знания има всяки народъ за свое начило или изводы отъ свои попрѣдания или положительны повѣствательны грамоты... *Пк. IX. 2)* выводъ невѣсты изъ дома родителей: Сега булка-та исцѣлува ржкъ на всички кѫщи и ся тѣкми да тръгне за колѣ-тѣ. Нѣколко зѣлви отиватъ при булкѣ-тѣ и захващать да пѣшатъ. Пѣсень-та, кои-то ся пѣе сега, е така нарѣчена на „изводъ“, кои-то жалостно и плачевно нарѣжда, какъ ся раздѣля чадо отъ майка. Ч. 86.

Извѣзвамъ ил. дл. вывозжу. **Извѣзвамъ** са высаживаюсь: Струваше ми ся, че дивацитѣ сѣ извозватъ на островътъ. Р. С. 92.

Изволявамъ ил. дл. **Изволѣ** ил. св. позволяю, позволю. *М. Изволѣніе* с. с. позволеніе: Да дадѣтъ изволеніе да приношува хаминатъ тука нея пощъ. Х. I, 113. Послѣ като зель отъ царя изволеніе, отишъль въ капата си. Х. I, 63.

Изворски пр. ключевой: Изворска-та вода быва толкова топла, колко-то е топло у земѣ-тѣ на онамъ глѣбочинѣ, дѣ-то тя наймного врѣмѧ тече. Л. Д. 1873, 65. Найхарна вода за пienie е изворска вода (особено ако извира изъ гранитни камъни). Л. Д. 1874, 74.

Изворъ с. м. **Изворче** ум. источникъ; ключъ (*син.* кладенецъ); истокъ (рѣки): На планина до два снега, Потъ планина два извора, Ноятъ извори ладна сенка. М. 246. Каквѣ-то е изворъ-тѣ, таково е възеро-то. Л. Д. 1870, 152. Кога прѣсъхне изворъ-тѣ, тогава ся разбира цѣна-та на водѣ-тѣ. Л. Д. 1871, 198. И тѣй намѣриль нѣкои сѣнчили дѣрвіета, при кои-то имаше едно изворче. Х. I, 36. Ковчегъ Ноевъ ся остановилъ близо до извора на рѣкѣ Ефратъ. I. 7. Піянство-то прѣтваря родителско-то срѣдце на изворъ отъ злочестини. Л. Д. 1869, 115. И искры бликнѣхъ като изворъ. Р. 6. Ей! каза гласъ отъ провалѣ-тѣ, подъ изворатъ. Р. 81.

Изврѣштамъ ил. дл. сгребаю. *Данкъ*.